

امتحانات متمرکز تکمیلی (سطح ۳)

تاریخ: ۱۰ صبح
مدت: ۹۰ دقیقه

نحوه درست	نحوه عدد	نحوه صلح اول
نحوه درست	نحوه عدد	نحوه صلح دوم

نیمسال اول ۹۷-۹۸
رشته فقه و رودی همو

مهر مدرسه

کد امتحان: ۳۹۷۱/۱۰
نمره:
عنوان:
دانش:
کتاب:
جزء اول: از ابتدای درس اول تا پایان درس ۳۶ (ص ۱۵-۱۷۸)
محدود:

نام و نام خانوادگی: کد ملکی: شرکت: مدرسۀ علمیه: نام پدر: ایام:

۰/۵

۱- دلیل اشتراک احکام بین عالم و جاهل به نظر شهید صدر^(۵) چیست؟ ص ۲۴

- الف. اجماع بر اشتراک احکام
- ب. اطلاق ادله احکام شرعی
- ج. تبعیت احکام از مصالح واقعی
- د. استحاله عقلی اختصاص حکم به عالم

۰/۵

۲- در کدام مورد «مدلول تصدیقی جدی أمر» طلب و وجوب است؟ ص ۱۲۱

- الف. أمر الطیب للمريض بشرب الدواء
- ب. استقبل القبلة بذیحتک
- ج. أحسن بالوالدين إحساناً
- د. اغسل ثوبك من البول

۰/۵

۳- ماهیت با «لحاظ عدم قید» کدام است؟ ص ۱۲۹

- الف. بشرط لا
- ب. لا بشرط مطلقاً
- ج. لا بشرط قسمی
- د. لا بشرط مقتضی

۰/۵

۴- در کدامیک از جملات شرطیه زیر، شرط تنها راه ایجاد موضوع است؟ ص ۱۷۲

- الف. إذا جاءكم فاسقٌ بِنَبِيٍّ فَتَبَيَّنُوا
- ب. إذا وجدت مالاً فتصدق منه
- ج. إذا رأيت الاستاد فسلممه
- د. إذا توضأت فصل

۱

۵- فرق بین امارات و اصول عملیه را به نظر شهید صدر^(۵) تبیین کنید. ص ۳۸ - ۱ نمره

جواب: امارات: خطابی که اهم از ملاکات واقعی را در فرض اشتباه به لحاظ قوت احتمال مشخص می کند.

اصول عملیه: خطابی که اهم از ملاکات واقعی را در فرض اشتباه به لحاظ قوت محتمل و نوع حکم مشخص می کند. (رساندن مفهوم کافی است).

۶- با توجه به عبارت «و أَمَّا التکلیف المنشکف بالقطع فلا يمكن ورود المؤمن من المولى بالترخيص الجاد في مخالفته لأنَّ هذا الترخيص إما حکم واقعی حقیقی و اما حکم ظاهری طریقی و کلاهما مستحیل» وجه استحاله را در دو فرض مذکور بنویسید. ص ۵۲ - ۲ نمره

۲

جواب:

در صورتی که ترخيص، حکم واقعی باشد لازمه اش اجتماع دو حکم واقعی متنافی است البته در صورتیکه مقطوع مطابق واقع باشد و حتی اگر مقطوع مطابق واقع هم نباشد لازمه اش اجتماع حکمین متنافین در نظر قاطع است (چون او احتمال نمی دهد قطعش مطابق واقع نباشد) و اگر ترخيص، حکم ظاهری باشد مسلماً در موارد قطع جاری نمی شود چون در موضوع حکم ظاهری شک اخذ شده است.

۲

۷- نظر محقق نائینی^(۵) و محقق خوئی^(۵) در مورد حجیت مثبتات امارات را با دلیل بررسی کنید. ص ۷۳ و ۷۴ - ۲ نمره

جواب: محقق نائینی^(۵) با توجه به مبنایشان در تفسیر حکم ظاهری در امارات که مفاد دلیل حجیت اماره را جعل علمیت می داند پس کل آثار علم مترب می شود و از شوؤن علم به چیزی، علم به لوازم آن چیز است از این رو مدلولات التزامی امارات را حجت می داند. ولی آیة الله خوئی^(۵) مثبتات امارات را حجت نمی داند، زیرا شارع با حجیت بخشیدن به امارات آن ها را تعبدا علم اعتبار می کند، لذا به مقداری که شارع ما را متبدع می کند اثر بر مؤدی مترب می کنیم و این گونه نیست که مانند علم وحدانی همه لوازمش بر آن مترب شود.

۸- نظر مرحوم صاحب کفایه^(۵) را در معانی حرفی «انَّ مَعْنَى الْحُرْفِ هُوَ نَفْسُ مَعْنَى الِإِسْمِ» تبیین کرده، برهان شهید صدر^(۵) را در نقد

--	--

۲

ایشان به اختصار بنویسید. ص ۹۷ - ۲ نمره

جواب: صاحب کفایه^(۵) معتقدند که حروف و اسماء موازی با آن (مثلاً من و الابتداء) کاملاً معنایی مطابق با یکدیگر دارند و از لحاظ موضوع له هیچ تقاضتی با یکدیگر ندارند و حتی مستعمل فیه آنها نیز با یکدیگر یکسان است تنها فرقی که دارند در لحاظ ذهنی آنها است که در اسماء معانی با لحاظ استقلالی لحاظ می‌شوند و در حروف معانی با لحاظ آلی لحاظ می‌شوند و اماً نقد کلام صاحب کفایه علیه الرحمه: برهان زیر بیان کننده تغایر ذاتی معنای اسمی و حرفی است: بدون شک صورت ذهنیه در جمله «سَارَ زِيدٌ مِّنَ الْبَصَرِ إِلَى الْكَوْفَةِ» مشتمل بر معانی کاملاً مرتبط به یکدیگر می‌باشد پس باید بین اجزاء این جمله ربط موجود باشد تا سیر و زید و بصره و کوفه را به یکدیگر ربط دهد پس باید در این جمله کلماتی باشد که معانی آنها ربط باشد و چون هیچ کدام از معانی اسمیه معنای ربطی ندارند پس حتماً باید حروف مستعمل در جمله معنای ربط داشته باشند و معنای ربطی یعنی معنای غیر مستقل و جزئی.

۹- مراد از «قدر متیقن» در «مقام تخاطب» و «از خارج» را با مثال تبیین کرده، بنابر نظر شهید صدر^(۵) هر کدام، چه نقشی در اطلاق گیری از کلام دارند؟ ص ۱۴۱ - ۲ نمره

--	--

۲

جواب: وقتی کلامی از مولی صادر می‌شود گاهی اوقات می‌دانیم این حکم متیقناً شامل حصه‌ای خاص می‌شود و این حصه تنقید نخورده است یقیناً، حال اگر این کشف از خود لفظ صادر از مولا باشد مانند وقتی که بعض حচص مورد سوال واقع شود و معصوم^(علیه السلام) لفظ را مطلق بیان کنند که در این صورت قدر متیقن در مقام تخاطب موجود است ولی گاهی اوقات مولا می‌گوید: «جتنی بماءٍ و ما از خارج می‌دانیم متیقناً شامل آب فرات می‌شود و در این صورت قدر متیقن از خارج است. (۱/۵ نمره) هیچ کدام از قدر متیقن در مقام تخاطب و از خارج در ظهور کلام در اطلاق مانع ایجاد نمی‌کنند [هیچ نقشی ندارند بر خلاف نظر صاحب کفایه^(۵)]. (۵/۰ نمره)

۱۰- عبارت «و يدل الاطلاق الاحوالى فى الشرط على انه علة تامة بالفعل دائمًا و هذا يستلزم عدم وجود علة اخرى للجزاء والا لكان علة فى حال اقترانهما المجموع، لا الشرط بصورة مستقلة؛ لاستحالة اجتماع علتين مستقلتين على معلول واحد فيصبح الشرط جزء العلة و هو خلاف الاطلاق الاحوالى المذكور» را تبیین کرده، در صدد اثبات چیست؟ ص ۱۶۶ - ۲ نمره

--	--

۲

جواب: برخی برای اثبات انحصاری بودن علیت شرط برای جزاء به اطلاق احوالی تمکن کرده‌اند، (۵/۰ نمره) به این نحو که اطلاق احوالی دلالت می‌کند بر اینکه شرط بالفعل در تمام حالات علت تامة جزاء است و این دلالت می‌کند بر اینکه علت دیگری برای جزاء نیست و شرط علت منحصره است زیرا اگر جزا علت دیگری نیز داشته باشد در این صورت یا به تنهایی علت جزاء است و یا با شرط در جمله شرطیه، اما به تنهایی علت جزاء نیست زیرا استحالة دارد معلول واحد، دو علت مستقل داشته باشد و جزء علت هم نیست زیرا با اطلاق احوالی منافات دارد که شرط را علت تامة بالفعل در همه حالات می‌دانست. (۱/۵ نمره)